

Bruxelles, den 16. maj 2025
(OR. en)

8784/25

LIMITE

TELECOM 135
CYBER 125
COMPET 349
ESPACE 34

NOTE

---

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	16. maj 2025
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet

Vedr.:	Satellitbaseret konnektivitet som en byggesten til strategisk autonomi – behov for en samlet tilgang – Udveksling af synspunkter
--------	---

I den nuværende geopolitiske situation under konstant forandring udgør konnektivitet en hjørnesten i EU's strategiske autonomi. Uden pålidelig og modstandsdygtig konnektivitet, der udnytter den eksisterende jordbaserede og ikkejordbaserede infrastruktur, vil EU hverken være i stand til at nå sine ambitiøse mål eller sikre sin konkurrenceevne på lang sigt. I en stadigt mere indbyrdes forbundet verden afspejler det ikke længere kompleksiteten af moderne dataudveksling at behandle konnektivitet som en række isolerede teknologiske områder – såsom rumssystemer, undersøiske kabler, faste net og mobil infrastruktur. I dag forløber datatransit gennem disse forskellige infrastrukturer uden problemer: En bruger, der tilgår cloudbaserede tjenester fra en mobil enhed, kan benytte lokal 5G-konnektivitet, jordbaserede fiberoptiske backbonenet, undersøiske kabler mellem kontinenterne og relæsatellitter, samtidig med at adskillige netfunktioner er virtualiserede og udføres i skyen. Denne indbyrdes afhængighed skaber et tæt forbundet system, hvor afbrydelse af eller utilstrækkelig investering i en komponent kan underminere ydeevnen, modstandsdygtigheden og sikkerheden for det hele.

Gennem det sidste årti har EU primært haft fokus på jordbaserede infrastrukturer (4G/5G, fiber). Efter det teknologiske gennembrud, som har gjort det muligt at reducere omkostningerne ved at bygge og opsende satellitter, har private virksomheder og nye aktører dog benyttet sig af muligheden for at udvikle og udbyde nye tjenester, navnlig konstellationer i jordnære kredsløb, som muliggør en kortere datalatenstid sammenlignet med traditionelle kommunikationssatellitter. I kraft af sin uafhængighed fra landbaseret energiforsyning og andre forstyrrelser spiller satellitbaseret konnektivitet en stadig vigtigere rolle med hensyn til at sikre økonomisk overkommelig adgang til bredbåndinternet i fjerntliggende områder samt til tjenester i relation til sikkerhed, modstandsdygtighed, krisestyring, forsvar og andre kritiske applikationer. Da de globale udfordringer tager til, er satellitbaseret konnektivitet afgørende for EU's evne til at reagere effektivt på nødsituationer, beskytte sin digitale suverænitet og støtte konkurrenceevne og økonomisk vækst.

Med henblik herpå og for at tage hånd om problemerne vedrørende EU's manglende suverænitet over rumbaseret konnektivitet besluttede Unionen at etablere sit eget sikre satellitbaserede konnektivitetssystem "IRIS²", som i første omgang idriftsættes i 2030 (IOC) og vil udbyde de første tjenester gennem GOVSATCOM fra i år (2025), samtidig med at det gradvis udvider sin portefølje til at omfatte tjenester for statslige brugere, herunder militære applikationer, og sikre konnektivitetstilgængelighed til bredere civil og kommerciel anvendelse.

Andre aktører er også i færd med at udvikle satellitbaserede konnektivitetssystemer og vurdere deres strategier. I betragtning af det skiftende teknologiske landskab og nye udfordringer er dette det rette tidspunkt at redefinere vores tilgang og gøre EU's systemer til en succes.

Vi er nødt til at styrke vores strategiske autonomi inden for satellitbaseret kommunikation, hvilket vil sikre og forbedre vores modstandsdygtighed og beskytte vores indre marked.

Satellitbaseret konnektivitet indgår allerede i 5G-standarderne, og konvergensen mellem ikkejordbaserede og jordbaserede net vil også blive udbredt yderligere i flere former, f.eks. central integration af 5G og problemfri roaming på satellitbaserede og jordbaserede net, og vil sandsynligvis også blive vigtig for 6G, som forventes at blive standardiseret inden 2030. Udviklingen af satellitbaserede teknologier såsom direct-to-device (D2D) og det stigende antal partnerskaber mellem mobilnetoperatører og satellitudbydere skaber nye muligheder, men medfører samtidig udfordringer og risici, da satellitoperatører er partnere med, men samtidig også konkurrenter til mobiloperatører. En vigtig komponent for strategisk autonomi er ligeledes integrationen af den jordbaserede komponent, der er nødvendig for satellitbaseret konnektivitet, herunder backbonekonnektivitet, såsom landkabler og undersøiske kabler.

Der sættes flere spørgsmålstejn ved, i hvilket omfang sektoren kan henholde sig til satellitter til at opfylde universelle tjenester eller dækningsmål eller -forpligtelser, og hvilke reguleringsmæssige følger dette vil få, herunder med hensyn til statsstøtte. Sikring af lige adgang til EU's og de nationale markeder vil også være afgørende for at opretholde et åbent og konkurrencedygtigt marked med diversificerede tilbud til gavn for slutbrugerne, herunder regeringer og forbrugere.

Harmoniserede markedsadgangsregler og fælles betingelser for frekvenstilladelser til satellittjenester kan skabe lige vilkår for operatører i og uden for EU, tilskynde til overholdelse af reglerne og støtte konkurrencen. Dette vil styrke Europas stilling på den globale scene til støtte for europæiske konstellationer, hvis finansielle rentabilitet afhænger af at opnå globale tjenester.

Samtidig rejses der med den potentielle anvendelse af jordbaserede frekvenser fra basisstationer i rummet til visse tjenester såsom direct-to-device (D2D) tekniske spørgsmål, f.eks. hvordan skadelig interferens kan undgås, navnlig i et fragmenteret landskab for tilladelser som det europæiske. Europa bør ikke vente til det næste møde på verdensradiokonferencen 2027 (WRC-27) med at deltage i denne drøftelse for at undgå at risikere at halte bagefter andre dele af verden. EU bør samtidig drage fuld fordel af sin harmoniserede tilgang i 2 GHz-båndet til mobile satellittjenester (MSS). Netop fremtiden for EU's harmoniserede 2 GHz-frekvensbånd kræver rettidig handling, da de nuværende tilladelser udløber i maj 2027. Frekvenspolitikgruppen har konstateret konkurrerende efterspørgsel efter denne begrænsede ressource, herunder traditionelle MSS-applikationer, IoT-/M2M-økosystemer og nye D2D-tjenester. Det er afgørende at gribe lejligheden og anvende dette frekvensbånd til at fremskynde udbredelsen af denne teknologi, give interessenterne reguleringsmæssig sikkerhed og vedtage en strategisk tilgang til forberedelserne til WRC-27, hvor yderligere MSS-tildelinger vil blive drøftet. Rettidig handling er afgørende for at skabe balance mellem kontinuiteten for eksisterende operatører og mulighederne for nye aktører og derved sikre teknologineutralitet, samtidig med at innovation og konkurrence i MSS-sektoren fremmes.

En anden vigtig udfordring består i at beskytte EU's satellitsystemer og de hermed forbundne tjenester, navnlig de globale satellitnavigationstjenester (GNSS'er), Galileo, mod skadelig interferens. Styrkelse af mekanismer til informationsudveksling, overvågning af interferens, udvikling af alternativer, gennemførelse af modforanstaltninger og afbødende foranstaltninger er afgørende for, at Unionens satellitsystemer kan forblive modstandsdygtige og pålidelige.

Effektive og rettidige forberedelser til verdensradiokonferencen 2027 vil have afgørende betydning for at sikre Unionens interesser i global frekvenstildeling og adgang hertil, ikke kun med henblik på at udforme fremtiden for avancerede elektroniske kommunikationstjenester som D2D, men også for at understøtte andre EU-politikker, der er afhængige af frekvenser, f.eks. overvågning af klimaændringer gennem Copernicusprogrammet. Det vil være nødvendigt med en proaktiv og velkoordineret EU-tilgang for at sikre, at Europa forbliver konkurrencedygtigt og strategisk uafhængigt i et satellitbaseret kommunikationslandskab i hastig udvikling.

Forslag til spørgsmål:

1. Hvordan ser du satellitinfrastrukturens rolle med hensyn til at sikre Europas konkurrenceevne og strategiske autonomi under hensyntagen til dens udvikling i den nærmeste fremtid?
  2. Hvordan kan harmoniserede markedsadgangs- og håndhævelsesregler støtte både innovation og strategisk autonomi og sikre, at alle aktører overholder reglerne?
  3. Hvilke specifikke foranstaltninger bør EU træffe for at styrke sin teknologiske uafhængighed inden for satellitbaseret konnektivitet?
-